

20 שעות של אייטם תקשורת

[יום רביעי, 10 במרץ 2021]

קצת אחרי שמונה בערב צלצל הטלפון. הייתי כנראה קצת שקוע בהרהורים אבל נגשתי והרמתי את השפופרת לשטף דיבור שממנו קלטתי כמה מילים כגון "עמית סגל, ערוץ 12, פרס ישראל". חשבתי שמדובר באיזה סקר דעת קהל ואמרתי שאינני רואה טלוויזיה ואינני מעוניין להשתתף. בצד השני התעקשו והסבירו לאט יותר, כך שהתחלתי להבין. אבל כל העניין נראה לי תמוה, וקצת חשוד כמתיחה, ובכל מקרה זה לא לעניין להגיב על דברים שאינם ידועים לי. כך אמרתי פחות או יותר (וכך דווח אח"כ ב12N).

לאחר שתי דקות צלצל הטלפון שנית עם אותו סיפור. בשלב זה אמרתי ששמעתי על כך לראשונה משיחת הטלפון הקודמת, אינני יודע במה מדובר, ואני מסרב להתייחס. הם התעקשו שזה תפקידם (כעיתונאות חוקרת – עלק), ואני התעקשתי שאינני עונה, ובקשתי מהם לרדת מן הקו.

הלכתי למחשב לנסות לברר במה מדובר ומצאתי כמה הודעות ברכה ותמיכה מחברים ומכרים. עדיין לא הבנתי מה העניין, ובקשתי לשלוח לי מידע. כמה מהם עשו זאת וכך הגעתי לטקסט הבא.

עמית סגל הערב בערוץ 12-

משפט קטן בהודעה שפרסם אחר הצהריים משרד החינוך מסתיר מאחוריו דרמה גדולה. "טרם התקבלה החלטה סופית לגבי תחום חקר המתמטיקה ומדעי המחשב."

הסיפור הוא כזה: בשבועות האחרונים החליטה הוועדה להעניק את פרס ישראל לפרופסור עודד גולדרייך ממכון ויצמן, על פועלו בנושא סיבוכיות חישובית.

שר החינוך, יואב גלנט, שתחת סמכותו פרסי ישראל, גילה על העניין, וגילה שגולדרייך חתום על פניה לפרלמנט הגרמני לבטל את ההכרה בתנועת החרם על ישראל בי די אס כתנועה אנטישמית.

גולדרייך גם הגדיר חיילי צה"ל פושעי מלחמה ישראלים. צריך לזכור – בגז כבר קבע שלשר החינוך אין סמכות להתערב בפרס, וגם שאין לקשור בין התבטאויות מקוממות לבין מתן הפרס.

לכן גלנט פנה לחברי הוועדה, ודרש מהם לבחון מחדש את הפרס, בהינתן העניין. "מצב הדברים שבו הפרופסור יקבל בידו האחת מהמדינה את הפרס היוקרתי ביותר ובידו האחרת מקדם את ענייניה של תנועה החותרת תחת קיומה של ישראל הוא אבסורדי ובלתי מתקבל על הדעת."

עדיין לא ברור מה תעשה הוועדה – ועדיין לא ברור מה יעשה גלנט עצמו אם זו תתעקש להעניק את הפרס. עד הרגע האחרון לא נדע אם ביום העצמאות הקרוב, ראש הממשלה, הנשיא ושר החינוך יעניקו את הפרס למי שפעל למען תנועת החרם על המדינה.

מחשבה ראשונה שעלתה בי עם קריאת הדברים אלו היא הסתירה בין התיאור העובדתי שבפסקה השלישית לבין המסגור המערכתי בפסקה האחרונה, שלא לציין את הסילוף המכוון בדברי השר.

באשר להגדרת חיילי צה"ל כפושעי מלחמה, לא זכור לי שאי פעם אמרתי או כתבתי דבר כזה. אם הכוונה בדברים אלו הינה שכל חיילי צה"ל הינם פושעי מלחמה, הרי שזו אינה דעתי. מצד שני, ברור שחלק נכבד מפעילות צה"ל ("ע"ע "נוהל שכן" או "החזרת עזה לתקופת האבן") מהווה פשע מלחמה, אלא שהפושעים אינם החיילים הפשוטים אלא המפקדים הבכירים.

בשלב זה ניתקתי את הטלפון. הלכנו לארוחת ערב, וכאשר חזרנו מצאתי בדואל שלי בקשה להתראיין ב"מה בוער". התכתבתי עם התחקירנית (שהציעה שאקליט תגובה) ולבסוף עניתי כדלקמן:

אני ממש לא מוצלח בפורמט כזה – אפילו התקשיתי לעשות סרטון של דקה עם ברכות לחברים...

אני מסוגל לנסח תשובה קצרה בכתב, אבל מעדיף שלא לעשות זאת כעת (מפאת השעה המאוחרת וחוסר חדות מסוים הנובע ממנה). (בכל זאת שרבטתי כמה שורות)...

ביסודו של דבר, כפי שנאמר בדיווח הארוך יותר, לא מדובר בתמיכה ב-BDS אלא בהתנגדות לטענה שכל ביקורת חריפה על מדיניות ממשלת ישראל וכל התארגנות פוליטית כנגד מדיניות זו (כגון של BDS) מהווה אנטישמיות. זאת הייתה המהות של העצומה שהוגשה לפרלמנט הגרמני ועליה חתמתי. כל זה אינו עניינו של שר החינוך – עדיף שהשר ישקיע את כל זמנו בניסיון לשפר את ביצועי משרדו בכל הקשור להתנהלות תחת הקורונה, שהציון "נכשל" הוא מחמאה לגביהם.

ואח"כ הוספתי (בתשובה לאמירה שלה שהקלטה תהא יותר אפקטיבית)

נראה לי שאני מכיר את עצמי טוב יותר, למרות שאת כמובן מבינה את הרדיו טוב יותר. אבל מכיוון שהתפקיד שלי מרכזי יותר בעניין הזה, אני בוחר ללכת על פי הבנתי. אני מבין שזה יהיה פחות אפקטיבי מאשר מענה בקולי, אלא שקולי לא יהיה צלול/ברור וכו'. אני מעדיף כתיבה, למרות חסרונותיה.

אגב, כל העניין נראה לי לא חשוב (אבל אני מבין שלא החשיבות היא שקובעת בעיתונות...). המדינה מתנהלת כבר שנה באופן שעוררייתי, וכל זאת מבלי להיכנס לדיון במדיניות של הממשלה הישראלית בנושאים פוליטיים של ממש (ע"ע משטר הדיכוי בשטחים הכבושים, העמקת העוני והאי-שוויון החברתי-כלכלי תחת משטר הון-שלטון וכו').

למחרת בבוקר כבר הופיע מבול של דוא"לים עם איחולים ותמיכה, ונאלצתי לענות באופן יותר לקוני מן הרגיל אצלי. כמו כן, הגיעו שתי בקשות נוספות לראיונות עליהן עניתי כדלקמן.

11-3-21 בבוקר: לערוץ 13

לצערי עלי לסרב מכיוון שאני לא מרגיש נוח בפורמט כזה של ראיונות פינג-פונג שיש לענות עליהן על המקום. אשמח לענות לכל שאלה בדוא"ל – אבל אני חושש שפורמט זה לא מקובל עליכם. בכל מקרה לא אהיה זמין היום עד סביבות שלוש.

בקצרה: כל העניין לא נראה לי חשוב. בפרט כל הפרסים מיותרים בעיני, אוכל לפרט בהמשך. מנגד אנחנו כבר שנה במשבר חברתי עמוק, עם ממשלה לא מתפקדת שמוצאת זמן להתעסק בשטויות (שבמקרה הנוכחי אפילו אינן בסמכותה). בעניין האחרון ראוי להשמיע יותר דעות, של חוקרי חברה ונפש.

ביסודו של דבר, כפי שנאמר בדיווח הארוך יותר, לא מדובר בתמיכה ב-BDS אלא בהתנגדות לטענה שכל ביקורת חריפה על מדיניות ממשלת ישראל וכל התארגנות פוליטית כנגד מדיניות זו (כגון של BDS) מהווה אנטישמיות. זאת הייתה המהות של העצומה שהוגשה לפרלמנט הגרמני ועליה חתמתי. כל זה אינו עניינו של שר החינוך – עדיף שהשר ישקיע את כל זמנו בניסיון לשפר את ביצועי משרדו בכל הקשור להתנהלות תחת הקורונה, שהציון "נכשל" הוא מחמאה לגביהם.

תשובות לשאלות (בכתב) של חדשות 12 – אחה"צ

אין לי בעיה לענות על השאלות למרות שחלקן מעמידות פנים – כי הרי ידוע לכם שלא "חתמתי על מסמך אשר קורא להחרים את ישראל" – אבל אני מודע לכך שזאת פרקטיקה עיתונאית מקובלת.

1. מה אתה חושב על כך ששר החינוך לא מעוניין להעניק לך את פרס ישראל מכיוון שלטענתו חתמת על מסמך הקורא להחרים את ישראל

באם השר טוען כך הרי שהוא טועה או משקר במודע. לא חתמתי על מסמך הקורא להחרים את ישראל אלא חתמתי על מסמך אשר מסביר שהביקורת החריפה של ארגונים שונים – ובכללם ה-BDS – על מדיניות ישראל בשטחים הכבושים והקריאה לסנקציות כלפיה בשל מדיניות זו אינה אנטישמיות, אלא ביקורת לגיטימית ופעולה פוליטית לגיטימית (למרות שניתן לחלוק על טענותיה ומסקנותיה). בנוסף לכך, נראה שהשר פועל ללא סמכות חוקית ובניגוד מפורש למשפט הנוהג. אלא שפעולתו הפסולה הזו של השר זניחה ביחס למחזליו ולמחזליה הממשלה בה הוא חבר ביחס לניהול המשבר החברתי הנוכחי (ע"ע קורונה).

2. האם אתה אכן מעוניין לקבל את פרס ישראל

שאלה זאת אינה רלוונטית. אני מניח שכל אזרח ישראלי מעוניין לקבל את הפרס הזה ממגוון סיבות. למען האמת, אני מתנגד עקרונית לפרסים, אלא שבהינתן שהם קיימים – יהיה זה טיפשי מצידו לסרב לקבל פרס.

3. במידה ובעקבות החלטתו של גלנט הפרס ישלל ממך, האם תילחם על זכותך לקבלו

אני מעדיף שלא להתייחס לשאלה הסופר-היפותטית הזו. לא ידוע לי אם אני מועמד לקבלת את הפרס, קל וחומר האם הוא הוענק לי או עשוי להישלל ממני. כמובן ששמעתי על כך בתקשורת, אלא שלא נראה לי ראוי להתייחס לשמועות אלו כעובדות. גם אם השר גלנט אישר את השמועות הללו בתקשורת, לא מדובר במקור אמין של מידע.

4. האם אתה מתחרט על חתימת המסמך הקורא להחרים את ישראל והאם אתה עדיין עומד מאחוריו

שוב: המסמך אינו קורא להחרים את ישראל אלא מסביר שהביקורת החריפה של ארגונים שונים – ובכללם ה-BDS – על מדיניות ישראל בשטחים הכבושים והקריאה לסנקציות כלפיה בשל מדיניות זו אינה אנטישמיות, אלא ביקורת לגיטימית ופעולה פוליטית לגיטימית. אני עומד מאחורי חתימתי על מסמך זה.

בתודה על הסכמתכם לפרומט הנ"ל. עודד

(אם יש לכם רושם שאת התשובות ניסח עורך-דין, טעות בידכם. את התשובות ניסח בן של עורכת-דין (ז"א אני...) :-)

זה כל מה שאני יודע עד רגע זה (של כתיבת הטקסט – 11.3.21 אחה"צ).

בתגובה לחששות של חלקכם מעוגמת נפש הכרוכה בלחיצת ידם של שני מנוולים ראשיים, הרי שעוגמת נפש זאת הינה זניחה ביחס לעוגמת הנפש שיש לי כל יום ממדיניות הממשלה, וזאת מבלי לציין את הסבל הממשי החמור יותר של רבים שהינם קורבנות ישירים של אותה מדיניות נפשעת ומטומטמת.